Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά C

C/2024/6346

7.11.2024

P9_TA(2024)0055

# Αίτημα για την άρση της ασυλίας του Γεωργίου Κύρτσου

**Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2024 σχετικά με το αίτημα για την άρση της ασυλίας του Γεωργίου Κύρτσου (2023/2185(IMM))**

(C/2024/6346)

*Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,*

— έχοντας υπόψη το αίτημα του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών για την άρση της ασυλίας του Γεώργιου Κύρτσου σε συνάρτηση με ποινική διαδικασία, το οποίο διαβιβάστηκε από τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου με την από 27ης Ιουνίου 2023 επιστολή του, και το οποίο ανακοινώθηκε στην ολομέλεια στις 10 Ιουλίου 2023,

— έχοντας ακούσει τον Γεώργιο Κύρτσο σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη τα άρθρα 8 και 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

— έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013 και 19 Δεκεμβρίου 2019 ([1]),

— έχοντας υπόψη το άρθρο 62 του Συντάγματος της Ελλάδας,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A9-0028/2024),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών ζήτησε την άρση της ασυλίας του Γεώργιου Κύρτσου, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλεγμένου στην Ελλάδα, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του για το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Ελληνικό Δημόσιο·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο Γεώργιος Κύρτσος, ως αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας «Κ.Μ.Π. Εκδοτική Ανώνυμη Εταιρεία» κατηγορείται για μη καταβολή χρεών προς το Ελληνικό Δημόσιο·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πράξη που φέρεται να διέπραξε ο Γεώργιος Κύρτσος συνιστά το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) του ελληνικού νόμου 1882/90, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 23 παράγραφος 1 του ελληνικού νόμου 2523/97, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 18 παράγραφος 2 και το άρθρο 28 παράγραφοι 2-4 του ελληνικού νόμου 2948/01, όπως συμπληρώθηκε από το άρθρο 34 του ελληνικού νόμου 3016/02, από το άρθρο 34 παράγραφος 1 του ελληνικού νόμου 3220/04 και από το άρθρο 3 παράγραφος 1 του ελληνικού νόμου 3943/11, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 20 του ελληνικού νόμου 4321/15, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 71 παράγραφος 2 του ελληνικού νόμου 4174/13, που προστέθηκε με το άρθρο 8 του ελληνικού νόμου 4337/15 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 469 του ελληνικού νόμου 4619/19·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σκοπός της ασυλίας είναι να προστατεύονται το Κοινοβούλιο και οι βουλευτές του από δικαστικές διαδικασίες που σχετίζονται με δραστηριότητες που αυτοί ασκούν κατά την επιτέλεση των καθηκόντων τους, οι οποίες είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με τα καθήκοντα αυτά· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σαφές πως το εικαζόμενο αδίκημα δεν συνδέεται άμεσα με τις δραστηριότητες του Γεωργίου Κύρτσου ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά, αντιθέτως, αφορά τη θέση του ως διευθυντή της εκδοτικής του εταιρείας·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το εικαζόμενο αδίκημα δεν αφορά γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων του Γεωργίου Κύρτσου ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την έννοια του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

([1]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 21ης Οκτωβρίου 2008, Marra κατά De Gregorio και Clemente, C-200/07 και C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 19ης Μαρτίου 2010, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 17ης Ιανουαρίου 2013, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-346/11 και T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαύουν, εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους, και, εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών, της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη· λαμβάνοντας υπόψη ότι η επίκληση της ασυλίας δεν δύναται να γίνει στην περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος ούτε δύναται να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να άρει την ασυλία ενός από τα μέλη του·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 62 του Συντάγματος της Ελλάδας προβλέπει ότι, όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, ο βουλευτής δεν διώκεται, ούτε συλλαμβάνεται, ούτε φυλακίζεται, ούτε με άλλο τρόπο περιορίζεται χωρίς άδεια του Σώματος·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην παρούσα υπόθεση, το Κοινοβούλιο δεν διαπίστωσε την ύπαρξη ενδείξεων περί fumus persecutionis, δηλαδή πραγματικών στοιχείων που να υποδεικνύουν ότι η επίμαχη δικαστική έρευνα κινείται με σκοπό να παρακωλυθεί η πολιτική δραστηριότητα του βουλευτή υπό την ιδιότητά του ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εναπόκειται αποκλειστικά στο Κοινοβούλιο να λάβει απόφαση περί άρσης ή μη άρσης της ασυλίας στο πλαίσιο μιας δεδομένης υπόθεσης· λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο μπορεί ευλόγως να λάβει υπόψη τη θέση του βουλευτή προκειμένου να αποφασίσει εάν θα άρει ή όχι την ασυλία του ([2])· λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά την ακρόασή του, ο Γεώργιος Κύρτσος δήλωσε ότι δεν αντιτίθεται στην άρση της ασυλίας του·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται «κατηγορούμενος» ([3])·

1. αποφασίζει να άρει την βουλευτική ασυλία του Γεώργιου Κύρτσου·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στις ελληνικές αρχές και στον Γεώργιο Κύρτσο.

([2]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, της 15ης Οκτωβρίου 2008, Mote κατά Κοινοβουλίου, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, σκέψη 28.
([3]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 30ής Απριλίου 2019, Briois κατά Κοινοβουλίου, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.